

ผลกระทบของการจัดทำงบการเงินระหว่างช่วงระยะเวลาก่อนและหลังการเสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชนที่มีต่อการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

THE EFFECTS OF FINANCIAL STATEMENTS PREPARATION DURING PRE AND POST INITIAL PUBLIC OFFERING COMPANIES ON EARNINGS MANAGEMENT THROUGH ACCRUALS OF LISTED COMPANIES IN THAILAND

สุภาพร แซ่ม้อย

อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบัญชี คณะบัญชี

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

E-mail : supaporn.ch@spu.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของการจัดทำงบการเงินระหว่างช่วงระยะเวลาก่อนและหลังการเสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชนที่มีต่อการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้แบบจำลอง Modified Jones Model และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างของหลักทรัพย์ที่เสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่มตัวอย่าง คือ บริษัทที่เสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชนในช่วงปี 2550-2555 จำนวนทั้งหมด 100 บริษัท ที่มีงบการเงินในช่วงปี 2547-2557 โดยศึกษาจากงบการเงินช่วงก่อนและหลังเสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชน 3 ปี โดยใช้สถิติแบบจับคู่ในการวิเคราะห์ผลกระทบของช่วงระยะเวลาก่อนและหลังเสนอขายหลักทรัพย์ และการวิเคราะห์ความถดถอยพหุคูณเพื่อทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้าง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ผลการวิจัยพบว่า บริษัทที่เสนอขายหลักทรัพย์ในช่วงระยะเวลาก่อนปีที่มีเสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชน มีการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างของหลักทรัพย์ และพบว่าระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจ และธุรกิจประเภทบริการ เป็นปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างผ่านรายการพึงรับพึงจ่ายโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารอย่างมีนัยสำคัญ

คำสำคัญ : การบริหารจัดการกำไร บริษัทเสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชน

ABSTRACT

The objectives of this research are to study the effects of financial statements preparation during pre- and post-initial public offering companies on earnings management through accruals of listed companies in Thailand by using the Modified Jones Model, and to examine the factors affecting earnings management through accruals of initial public offering companies in the Stock Exchange of Thailand. The research sample consisted of 100 listed companies in the years 2007 to 2012 in The Stock Exchange of Thailand. The data were collected from the financial statement of the sample companies in the years 2003 to 2014, to study the financial statement of the prior and post 3 years from initial public offering periods of companies. Analytical statistics were conducted using paired t-test for finding between the prior initial public offering period and the earnings management through accruals, and multiple regression analysis for finding factors affecting financial statement at the significance level of 0.05. The research found that the companies offering their shares to the public prior to initial public offering period manage their earnings through accruals. In addition, it found that duration of business operations and service business are factors significantly related to discretionary accruals

KEYWORDS : Earnings management, Initial public offering companies in Thailand (IPOs)

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

งบการเงินจัดได้ว่าเป็นรายงานทางการเงิน ที่เป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลบัญชีที่สำคัญ เพื่อให้กลุ่มผู้ใช้งบการเงินได้ทราบถึงข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงิน ผลการดำเนินงาน การเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของหรือส่วนของผู้ถือหุ้น การเปลี่ยนแปลงในส่วนของกระแสเงินสด ตลอดจนรายละเอียดข้อมูลที่สำคัญเพิ่มเติม โดยกลุ่มผู้ใช้งบการเงินสามารถนำข้อมูลงบการเงินไปใช้ประโยชน์ โดยส่วนใหญ่จะพบว่า กลุ่มตัวเลขแรกที่ทุกกลุ่มผู้ใช้งบการเงินจะต้องนำมาพิจารณานำไปใช้ประโยชน์ นั่นคือตัวเลข "กำไร" โดยความหมายของ กำไรในทางบัญชีนั้น มีรายได้มากกว่า ค่าใช้จ่าย หากการพิจารณาตัดสินใจลงทุนโดยการนำกำไรสุทธิไปพิจารณาเพียงอย่างเดียวนั้น อาจไม่เพียงพอต่อการพิจารณาถึงความสามารถในการดำเนินงานว่าดีหรือไม่ เนื่องจากพบว่าการแสดงตัวเลขกำไรดังกล่าว ยังไม่ใช่ภาพตัวเลขกำไรที่แท้จริงของบริษัท หรือ ผู้ใช้งบการเงินพบว่า ตัวเลขกำไรที่ได้มาเกิดจากการจัดการตัวเลขทางบัญชี เพื่อต้องการทำให้กำไรอยู่ในระดับที่สูงหรือต่ำตามความต้องการ โดยผ่านวิธีการจัดการกำไร (Earnings Management)

โดยการจัดการกำไรในกลุ่มบริษัทที่มีความต้องการจัดการกำไรตามวัตถุประสงค์ใด วัตถุประสงค์หนึ่งตามแต่ผู้บริหารหรือผู้ที่มีอำนาจในการบริหารบริษัทนั้นต้องการ ผ่านการจัดการกำไรของรายการคงค้าง โดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร (Discretionary Accruals) ได้ โดยอาจนำแนวทางเลือกปฏิบัติที่เป็นผลขัดต่อข้อเท็จจริงมาจัดทำเป็นรายงานทางการเงินก็เป็นได้ ซึ่งจากผลงานวิจัยเกี่ยวกับเรื่องของการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างในกลุ่มของบริษัทที่พันธุกิจการมักจะต้องการให้ผลกำไรของกิจการนั้นต่ำ อาจเนื่องจากสาเหตุว่า กิจการอยู่ในกลุ่มบริษัทที่ประสบปัญหาทางการเงิน และอยู่ระหว่างการเจรจาเพื่อปรับโครงสร้างหนี้ ดังนั้นจึงเริ่มมีการจัดการกำไรให้ลดลงก่อนที่จะมีการเจรจาปรับโครงสร้างหนี้ได้ (ปาริชาติ มณีมัย และศันสนีย์ ศรีวรรเดชไพศาล, 2552) ในทางกลับกันหากผู้ที่มีอำนาจในการบริหารต้องการให้ผลกำไรของกิจการนั้นสูง อาจเนื่องจากสาเหตุว่า กิจการต้องการให้หลักทรัพย์เป็นที่ต้องการของนักลงทุน ซึ่งจะสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ พรรณนิภา ครุวรรณพัฒน์ (2548) อีกทั้งในช่วงตั้งแต่ปี 2549-2556 บริษัทที่เสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

โดยอ้างอิงข้อมูลได้จากสถิติข้อมูลบริษัทที่เสนอขายหลักทรัพย์
ในครั้งแรก โดยจากเดิมในปี 2549 มีกลุ่มบริษัทที่เสนอขาย
หลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชน จำนวน 14 บริษัท และ ณ ปัจจุบัน
ปี 2556 สัดส่วนที่สูงขึ้นเป็นจำนวน 38 บริษัท จะเห็นได้ว่า
การเติบโตของบริษัทที่เสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชน
มีสัดส่วนที่เพิ่มสูงขึ้นดังนั้นผู้วิจัยจึงให้ความสนใจที่จะศึกษาในกลุ่ม
ของบริษัทที่เสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชนในตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ว่ามีการจัดการกำไรหรือไม่ เนื่องจากมี
มูลเหตุจูงใจในด้านการต้องการเข้าทำกระดุมทุนในตลาดหลักทรัพย์
เป็นสำคัญ ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการศึกษาวิจัยเรื่องของผลกระทบ
ของการจัดทำงบการเงินระหว่างช่วงระยะเวลาก่อนและหลัง
การเสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชนที่มีต่อการจัดการ
กำไรผ่านรายการคงค้างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย เพื่อศึกษาผลกระทบของการจัดทำงบการเงิน
ระหว่างช่วงระยะเวลาก่อนและหลังการเสนอขายหลักทรัพย์
ครั้งแรกต่อสาธารณชนที่มีต่อการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างของ
บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และเพื่อ
ศึกษาหาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างของ
หลักทรัพย์ที่เสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชนใน
ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลกระทบของการจัดการกำไรของตัวเลข
ข้อมูลในงบการเงินระหว่างช่วงระยะเวลาก่อนและหลังการเสนอ
ขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชนที่มีต่อการจัดการกำไร
ผ่านรายการคงค้างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาหาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการกำไรผ่าน
รายการคงค้างของหลักทรัพย์ที่เสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรก
ต่อสาธารณชนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กรอบแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการกำไร (Earnings Management)

การจัดการกำไร (Earnings Management) หมายถึง
การจัดการกำไรเกิดขึ้นเมื่อผู้บริหารหรือผู้จัดการใช้วิจารณญาณ
ในการนำเสนอรายงานทางการเงิน และจัดโครงสร้างธุรกรรม

ในการเปลี่ยนแปลงรายงานทางการเงิน เพื่อจงใจปิดบังผลการ
ดำเนินงานที่แท้จริงบางประการผ่านรายงานทางการเงินต่อผู้
มีส่วนได้เสียหรือกลุ่มผู้ถือหุ้น (Healey and Whalen, 1999)

การจัดการกำไร ได้แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ
1) กระบวนการตกแต่งตัวเลขทางบัญชีโดยอาศัยข้อบกพร่อง/
ช่องโหว่ของข้อกำหนดทางบัญชี รวมถึง การเลือกนโยบายการบันทึก
และการรายงานตัวเลขทางบัญชีให้บิดเบือนไปจากข้อเท็จจริง
เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง 2) กระบวนการที่มี
การจัดรูปแบบรายการค้าหรือข้อมูลทางการเงินบัญชีให้เกิดผลลัพธ์
ตามที่ต้องการ โดยมีได้เสนอข้อมูลดังกล่าวอย่างมีความเป็นกลาง
(Neutral) และสม่ำเสมอ (Consistent) (Healey and Whalen,
1999)

การจัดการกำไร หมายถึง การจัดโครงสร้างการรายงาน
กำไรหรือการจัดการโครงสร้างในการตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุนใหม่
ด้วยความสมัครใจที่จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อกำไรตามที่ฝ่ายบริหาร
ต้องการ (วรศักดิ์ ทุมมานนท์, 2543) โดยสรุปมีแนวและวิธีการ
ปฏิบัติที่นิยมดังต่อไปนี้

1. การสำรองกำไรที่มีอยู่ในงวดปัจจุบันไปใช้ในอนาคต
(Cookie Jar Reserve Techniques) โดยการตั้งประมาณการ
และภาวะผูกพันที่จะเกิดขึ้นในอนาคตในงวดปัจจุบัน ทั้งนี้ตัวเลข
ดังกล่าวเป็นเพียงตัวเลขประมาณการที่ไม่สามารถรับรู้เป็นค่าที่
แน่นอน ต้องอาศัยดุลยพินิจของผู้บริหารในการประมาณการ
จึงเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้บริหารสามารถกำหนดตัวเลขกำไรให้
เป็นไปในทิศทางที่กิจการต้องการได้

2. การนำค่าใช้จ่ายที่มีจำนวนมากในกิจการมารู้เป็น
ค่าใช้จ่ายในงวดเดียว (Big Bath Techniques) โดยการนำ
ค่าใช้จ่ายที่มีจำนวนมากในกิจการมารู้เป็นค่าใช้จ่ายในงวดเดียว
โดยกลุ่มผู้บริหารมองว่า ในเมื่อ ณ ปัจจุบันกิจการมีผลขาดทุน
หรืออยู่ในสถานการณ์ในช่วงของ การปรับโครงสร้างการดำเนิน
การปรับโครงสร้างหนี้ การยกเลิกส่วนการดำเนินงาน หรือ
การประมาณการด้อยค่าหรือตัดจำหน่ายทรัพย์สินอยู่แล้ว
ในปีปัจจุบัน จึงเป็นเหตุให้ผู้บริหารพิจารณาได้ว่า ควรจะต้องรับรู้
รายการกลุ่มดังกล่าวเป็นค่าใช้จ่ายในงวดบัญชีปัจจุบัน เพื่อหวัง
ให้กิจการมีผลประกอบการที่ดีในอนาคตได้ เนื่องจากไม่ต้องมี
การรับรู้ค่าใช้จ่ายในกลุ่มดังกล่าวอีก

3. การที่บริษัทตัดสินใจเลือกซื้อบริษัทอีกบริษัทหนึ่ง เพื่อหวังผลในการตกแต่งตัวเลขงบการเงินให้เป็นไปตามต้องการ (Big Bet on The Future Techniques) โดยวิธีการจะช่วยให้กิจการมีผลกำไรสูงขึ้น โดยวิธีที่นิยมจัดการ ได้แก่ การรวมรายได้ ในกิจการที่ถูกซื้อเป็นรายได้ของกิจการในงบการเงินรวม ก็จะส่ง ผลทำให้รายได้รวมกิจการเพิ่มขึ้น และการตัดจำหน่ายค่าใช้จ่าย ที่เกิดขึ้นจากการวิจัยและพัฒนาของบริษัทที่ถูกซื้อ ณ ช่วงปี คราวเดียวที่ซื้อกิจการในงบกำไรขาดทุน จะได้ไม่ต้องนำผลของ ค่าใช้จ่ายดังกล่าวไปปรับรู้อีกครั้งในอนาคต เพื่อหวังให้กำไรใน อนาคตสูงขึ้น

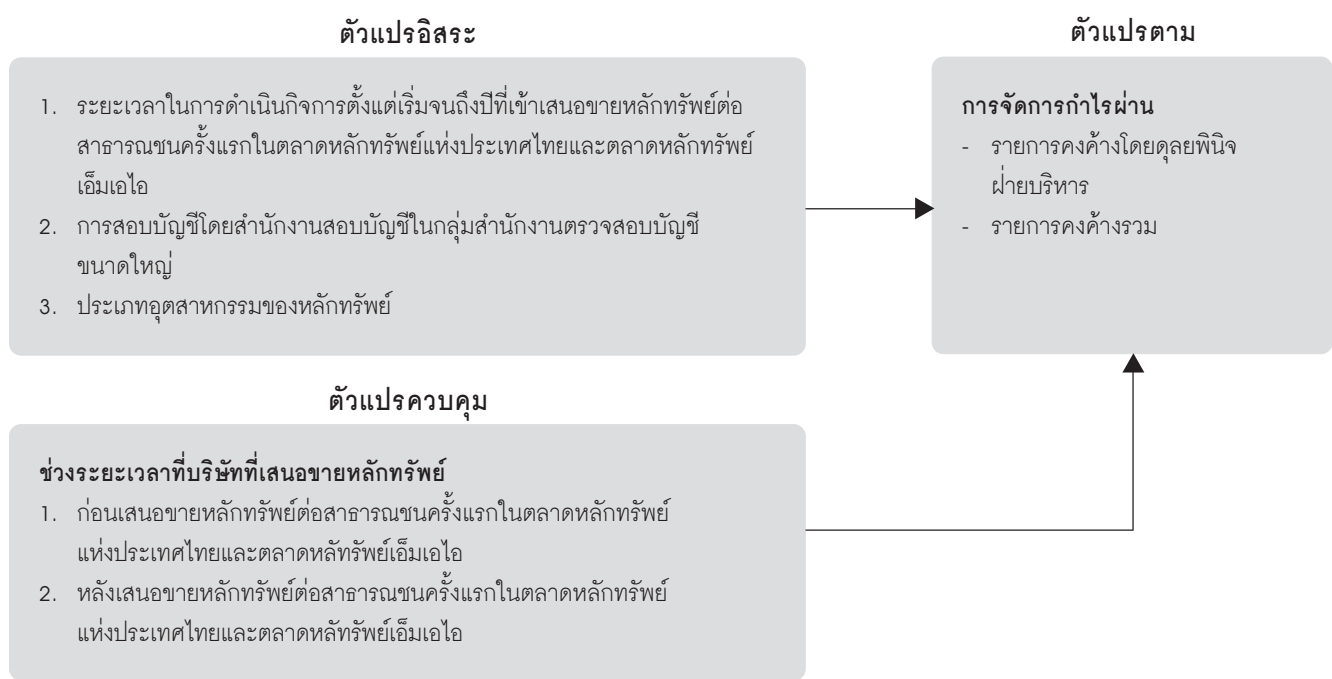
4. การมีทางเลือกในด้านแนวปฏิบัติสำหรับวิธีการ บันทึบบัญชี (Accounting Method Choice) โดยการอาศัย ทางเลือกที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินเปิดโอกาสให้ ผู้บริหารเลือกปฏิบัติได้ตามดุลยพินิจ

5. การตกแต่งตัวเลขกำไร (Immaterial Misapplication of Accounting Principles) ด้วยการบันทึกจำนวนเงิน ที่ไม่มีมูลค่าที่เป็นนัยสำคัญ ให้เป็นกำไรตามที่ต้องการได้ ซึ่งการจัดทำรายการดังกล่าวทางผู้สอบบัญชีจะไม่สนใจในประเด็น ดังกล่าว เนื่องจากเป็นมูลค่าที่น้อยและไม่เป็นนัยสำคัญ

6. การเร่งรับรู้รายได้ก่อนเวลาที่ควรรับรู้ (Premature Recognition of Revenue) โดยแนวปฏิบัติเรื่องการรับรู้ รายได้นี้ โดยส่วนใหญ่มักพบในกลุ่มธุรกิจที่ต้องมีการรับรู้รายได้ แบบประเมินประมาณการตามขั้นความสำเร็จ ซึ่งต้องอาศัย ดุลยพินิจในกลุ่มผู้บริหารร่วมด้วย จึงเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้บริหาร ได้กำหนดการรับรู้รายได้เพิ่มเติม ในการนำเสนอได้

จากการศึกษาทฤษฎีและผลงานวิจัย จึงได้ทำการกำหนด สมมติฐานแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นกับตัวแปรตาม และพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัยได้ดังนี้

Shen, Zhe, Coakley, and Insteford (2014) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การจัดการกำไรและรายการผิดปกติใน หลักทรัพย์ที่เสนอขายหุ้นสามัญต่อสาธารณชนครั้งแรกในประเทศจีน และพบว่า การรับรู้รายการทางบัญชีโดยผ่านการตัดสินใจของ ฝ่ายบริหาร มีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไร จึงเกิดสมมติฐาน ที่ 1 ช่วงระยะเวลาก่อนที่เสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อ สาธารณชนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีผลต่อการจัดการ กำไรสูงกว่าช่วงหลังวันที่เสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อ สาธารณชน

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

พรทิชา ชาวสอาด (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับการจัดการกำไร : กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า ปัจจัยด้านอัตราการเติบโตและค่าตอบแทนของผู้บริหาร และประเภทธุรกิจอุตสาหกรรมของหลักทรัพย์ มีความสัมพันธ์ กับระดับการจัดการกำไร จึงเกิดสมมติฐานที่ 2 การจัดการกำไร ผ่านรายการคงค้างมีความสัมพันธ์กับประเภทอุตสาหกรรมของ

พิมพ์ชนก ตันต๊ะนา (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การจัดการกำไรผ่านรายการพึงรับพึงจ่ายของบริษัทที่เสนอขาย หุ้นใหม่แก่สาธารณชนเป็นครั้งแรกในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์รวม สำนักงานสอบบัญชีขนาดใหญ่ ขนาดบริษัท และธุรกิจบริการมีผลต่อ การจัดการกำไรผ่านรายการพึงรับพึงจ่ายของบริษัทที่เสนอขาย หุ้นใหม่แก่สาธารณชน จึงเกิดสมมติฐานที่ 3 การจัดการกำไรผ่าน รายการคงค้างมีความสัมพันธ์กับการสอบบัญชีโดยสำนักงาน สอบบัญชีในกลุ่มสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ (BIG4)

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับระยะเวลา ในการดำเนินกิจการมีผลกระทบต่อการจัดการกำไรผ่านรายการ คงค้างสำหรับบริษัทที่เสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อ สาธารณชน โดยตั้งสมมติฐานที่ 4 การจัดการกำไรผ่านรายการ คงค้างมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการดำเนินกิจการตั้งแต่ เริ่มจนถึงปีที่เข้าเสนอขายหลักทรัพย์ต่อสาธารณชนครั้งแรกใน ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอ

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ดำเนินการโดยรวบรวมข้อมูลทาง บัญชีจากงบการเงินของกลุ่มบริษัทที่เสนอขายหลักทรัพย์แก่ สาธารณชนครั้งแรกในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและ ตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอ ในช่วงปี 2550-2555 ที่ได้นำส่ง งบการเงินในช่วงปี 2547-2557 ให้กับสำนักงานคณะกรรมการ กำกับหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรมพัฒนา ธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ฐานข้อมูล Set Smart ของ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บริษัทที่เสนอขาย หลักทรัพย์แก่สาธารณชนครั้งแรกในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

และตลาดหลักทรัพย์ เอ็มเอไอ ในช่วงปี 2550-2555 จำนวน 119 บริษัท โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 100 บริษัท ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ไม่รวมถึงบริษัทที่จดทะเบียนอยู่ในกลุ่มธุรกิจ การเงิน จำนวน 15 บริษัท และบริษัทที่มีข้อมูลไม่ครบ จำนวน 4 บริษัท

เครื่องมือวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้แบบจำลองการจัดการกำไร Modified Jones Model มาใช้ในการคำนวณหาการจัดการ กำไรผ่านรายการคงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร Bartov (1996), Dechow (1995), Sloan and Sweeney (1995) ผ่านจาก งานวิจัยของ กอบชัย ชิดเชื้อสกุลชน) ซึ่งพบว่า การทราพยาการ คงค้างที่ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้บริหาร ตามแบบจำลอง การจัดการกำไร Modified Jones Model เนื่องจากวิธีนี้จะ พิจารณาข้อมูลแต่ละบริษัทของแต่ละปีแยกจากกัน ซึ่งทำให้ กลุ่มตัวอย่างมากขึ้นจะส่งผลทำให้งานวิจัยน่าเชื่อถือมากขึ้น

การทดสอบตามแบบจำลอง Jones (1991) และ Modified Jones Model (1995) ดังนี้

$$\text{Total Accruals} = \text{Reported Net Income} - \text{Cash Flows from Operations} \quad (1)$$

$$\text{TA}_t / A_{t-1} = \alpha_1 (1/A_{t-1}) + \alpha_2 [(\Delta \text{REV}_t) / A_{t-1}] + \alpha_3 (\text{PPE}_t / A_{t-1}) + \text{et} \quad (2)$$

$$\text{NDA}_t = \alpha_1 (1/A_{t-1}) + \alpha_2 [(\Delta \text{REV}_t - \text{REC}_t) / A_{t-1}] + \alpha_3 (\text{PPE}_t / A_{t-1}) \quad (3)$$

$$\text{DA} = (\text{TA}_t / A_{t-1}) - \text{NDA}_t \quad (4)$$

โดยที่

1) TA หมายถึง รายการคงค้างทั้งหมด (Total Accruals) ซึ่งได้จากผลต่างของกำไรสุทธิกับกระแสเงินสด จากกิจกรรมดำเนินงานที่แสดงในงบกระแสเงินสด

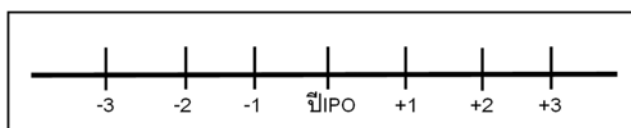
2) TA / A_{t-1} หมายถึง นำรายการคงค้างทั้งหมด เข้าสู่ตัวแบบ Jones (1991) ซึ่งจะได้สมการถดถอยกำลังสอง น้อยที่สุดของรายการคงค้างทั้งหมด เพื่อประมาณค่าสัมประสิทธิ์ ความถดถอยเชิงเส้น

3) NDA_t ได้คำนวณมาจากการนำค่าสัมประสิทธิ์ ที่ได้จากรายการคงค้างตามตัวแบบ Jones (1991) นำเข้าสู่ตัวแบบ Modified Jones (1995) เพื่อคำนวณรายการคงค้างที่ไม่ขึ้นกับ ดุลยพินิจของฝ่ายบริหารแต่ละบริษัท

4) DA หมายถึง รายการคงค้างที่ขึ้นกับดุลยพินิจของฝ่ายบริหารแต่ละบริษัท จากผลการคำนวณข้อมูลตามแบบจำลอง Modified Jones Model

การเก็บรวบรวมข้อมูล

โดยการเก็บข้อมูลจะแบ่งข้อมูลออกเป็น 3 ช่วง โดย 1) ช่วงก่อนปีที่บริษัทที่เสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กำหนดปีเป็น $t = -1, -2, -3$ ปีที่บริษัทที่เสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กำหนดปี หรือ $t = 0$ และ 3) ช่วงหลังปีที่บริษัทที่เสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กำหนด $t = 1, 2, 3$ บริษัทที่เสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

แผนภาพที่ 2 แสดงช่วงปีที่ทำการศึกษาค่าข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ทางสถิติในการศึกษานี้ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ส่วน คือ 1) การคำนวณการจัดการกำไรตามแบบจำลอง Modified Jones Model โดยการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างโดยดุลยพินิจฝ่ายบริหารในช่วงก่อน-หลัง เสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในช่วงปี 2550-2555 ด้วยการทดสอบสถิติแบบจับคู่ (Paired T-Test) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 2) ทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกำไรตามแบบจำลอง Modified Jones Model โดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร ด้วยการทดสอบสถิติแบบวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) โดยการนำข้อมูลตัวแปรในการการวิจัย ประกอบด้วย 1) ระยะเวลาในการดำเนินกิจการตั้งแต่เริ่มจนถึงปีที่เข้าเสนอขายหลักทรัพย์ต่อสาธารณชนครั้งแรกในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและตลาดหลักทรัพย์เอ็มเอไอ 2) ประเภทอุตสาหกรรมของหลักทรัพย์ 3) การสอบ

บัญชีโดยสำนักงานตรวจสอบบัญชีขนาดใหญ่ (BIG4) เพื่อทำการทดสอบหาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างของหลักทรัพย์ที่เสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้ 1) ผลการคำนวณข้อมูลตามแบบจำลอง Modified Jones Model 2) ผลการทดสอบการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างโดยดุลยพินิจฝ่ายบริหารในช่วงก่อน-หลัง เสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในช่วงปี 2550 - 2555 ด้วยการทดสอบสถิติแบบจับคู่ (Paired T-Test) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และ 3) ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกำไรตามแบบจำลอง Modified Jones Model โดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร

1) ผลการคำนวณข้อมูลตามแบบจำลอง Modified Jones Model

ตารางที่ 1 แสดงผลการคำนวณข้อมูลตามแบบจำลอง Modified Jones Model

ตัวแปร	ช่วงก่อนปีที่เข้า IPOs			ช่วงหลังปีที่เข้า IPOs		
	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย
DA	-4.516	5.712	2.049a	-4.497	5.705	2.026b

โดยรายการคงค้างที่ขึ้นกับดุลยพินิจของฝ่ายบริหารแต่ละบริษัท (DA) คำนวณตามแบบจำลอง Modified Jones Model ตามตารางที่ 1 พบว่า ผลการคำนวณค่าสัมบูรณ์รายการคงค้างโดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหารในช่วงระยะก่อนเข้าเสนอขายหลักทรัพย์ 3 ปี มีค่าต่ำสุดเท่ากับ -4.516 ค่าสูงสุดเท่ากับ 5.712 และค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.049 ในช่วงระยะหลังเข้าเสนอขายหลักทรัพย์ 3 ปี มีค่าต่ำสุดเท่ากับ -4.497 ค่าสูงสุดเท่ากับ 5.705 และค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.026

2) ผลการทดสอบการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างโดยดุลยพินิจฝ่ายบริหารในช่วงก่อน-หลังเสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในช่วงปี 2550-2555 ด้วยการทดสอบสถิติแบบจับคู่ (Paired T-Test) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างโดยดุลยพินิจฝ่ายบริหารในช่วงก่อน-หลังเสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

	ช่วงระยะเวลารายการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างโดยดุลยพินิจฝ่ายบริหาร					
	ก่อน IPOs		หลัง IPOs		T	P-Value
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน		
ก่อนและหลัง IPOs	2.049a	2.497	2.026b	2.494	3.363	0.001*

*P<0.05

จากผลการทดสอบการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างโดยดุลยพินิจฝ่ายบริหารในช่วงระยะเวลาก่อน-หลังเสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตามตารางที่ 2 พบว่า รายการจัดการกำไรก่อนเสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.049 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.497 และรายการจัดการกำไรหลังเสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.026 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ

2.494 และค่า P-Value เท่ากับ 0.001 ในระดับนัยสำคัญที่ 0.05 จึงสรุปได้ว่า ช่วงระยะเวลาก่อน-หลังมีผลต่อการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างของหลักทรัพย์ที่เสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3) ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกำไรตามแบบจำลอง Modified Jones Model โดยดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร

ตารางที่ 3 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกำไรตามแบบจำลอง Modified Jones Model

ตัวแปรอิสระ	ช่วงก่อนปี IPOs 3 ปี				ช่วงหลังปี IPOs 3 ปี			
	ตัวแปรตาม DA (รายการคงค้างที่ขึ้นกับดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร)				ตัวแปรตาม DA(รายการคงค้างที่ขึ้นกับดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร)			
	Std. Deviation	Beta	P-Value	มีนัยสำคัญ ณ ระดับ 0.05	Std. Deviation	Beta	P-Value	มีนัยสำคัญ ณ ระดับ 0.05
Experience	0.189	2.416	0.017	สัมพันธ์	0.154	3.223	0.001	สัมพันธ์
Auditbig4	0.068	0.932	0.353		0.061	1.353	0.177	
Indus1	0.014	0.194	0.847		0.008	0.184	0.854	
Indus2	0.126	1.522	0.130		0.088	1.765	0.078	
Indus3	-0.066	-0.817	0.415		-0.061	-1.221	0.222	
Indus4	-0.003	-0.043	0.965		-0.015	-0.314	0.754	
Indus5	0.000	0.000	0.000	สัมพันธ์	0.000	0.000	0.000	สัมพันธ์
Indus6	0.018	0.258	0.797		0.008	0.174	0.862	
Indus7	0.003	0.033	0.974		-0.007	-0.143	0.887	
Indus8	0.011	0.139	0.890		-0.004	-0.089	0.929	
Indus9	0.011	0.137	0.891		-0.010	-0.196	0.844	

*P<0.05

โดยที่ Experience หมายถึง ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรมตั้งแต่เริ่มจนถึงปีที่เข้าเสนอขายหลักทรัพย์ต่อสาธารณชนครั้งแรกในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและตลาดหลักทรัพย์เอ็ม เอ ไอ

Auditbig4 หมายถึง การสอบบัญชีโดยสำนักงานสอบบัญชีในกลุ่ม BIG 4

Indus1 หมายถึง กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร

Indus2 หมายถึง กลุ่มทรัพยากร

Indus3 หมายถึง กลุ่มเทคโนโลยี

Indus4 หมายถึง กลุ่มธุรกิจการเงิน

Indus5 หมายถึง กลุ่มบริการ

Indus6 หมายถึง กลุ่มยานยนต์

Indus7 หมายถึง กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม

Indus8 หมายถึง กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค

Indus9 หมายถึง กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

จากผลการทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกำไรตามแบบจำลอง Modified Jones Model โดยดูสัญญาณของฝ่ายบริหาร พบว่าในช่วงระยะเวลาก่อนเข้าเสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 3 ปี ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ (Experience) และลักษณะธุรกิจประเภทบริการ (Indus5) มีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างที่ขึ้นกับดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.017 และ 0.000 ตามลำดับ ในช่วงระยะเวลาหลังเข้าเสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 3 ปี พบว่าในช่วงระยะเวลาก่อนเข้าเสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย 3 ปี ระยะเวลาในการดำเนินกิจการ (Experience) และลักษณะธุรกิจประเภทบริการ (Indus5) มีความสัมพันธ์กับรายการคงค้างที่ขึ้นกับดุลยพินิจของฝ่ายบริหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่านัยสำคัญเท่ากับ 0.001 และ 0.000 ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่า ผลกระทบของการจัดทางการเงินระหว่างช่วงระยะเวลาก่อนและหลังการเสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชนที่มีต่อการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างของ

บริษัท จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในช่วงปี 2550-2555 มีการจัดการกำไรในระยะเวลาก่อนที่บริษัททำการเสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผลงานของ Shen, Zhe, Cookley and Insteford (2014) และผลงานวิจัยของ Aharony et al. (1993) (ผ่านงานวิจัยของพิมพ์ชนก ต้นตะนา, 2554) ได้ขยายความถึงเหตุผลสนับสนุนเกี่ยวกับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างของบริษัทที่เสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชนว่า บริษัทเหล่านี้มักมีแรงจูงใจ และได้มีการจัดการเลือกนโยบายทางบัญชีเพื่อที่จะบริหารกำไรของบริษัท ส่งผลทำให้งบการเงินบริษัทได้แสดงมูลค่ากำไรสูงขึ้นในช่วงระยะเวลาก่อนที่เสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกเพื่อดึงดูดใจนักลงทุนให้เข้ามาลงทุนร่วมในอนาคต และในแง่ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการกำไรตามแบบจำลอง Modified Jones Model โดยดูสัญญาณของฝ่ายบริหารพบว่า ธุรกิจประเภทบริการและธุรกิจยานยนต์มีความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างของหลักทรัพย์ที่เสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นไปในแนวทางเดียวกันกับผลการวิจัยของพรทิวา ขาวสอาด (2555) เนื่องจากลักษณะธุรกิจบริการ โดยส่วนใหญ่มีการรับรู้รายได้ตามขั้นความสำเร็จของงาน โดยอาศัยการประเมินขั้นความสำเร็จจากผู้เชี่ยวชาญ และหากฝ่ายบริหารได้เข้ามามีส่วนรวมในการประเมินขั้นความสำเร็จร่วมด้วยแล้วอาจเกิดการจัดการกำไรเพื่อนำไปสู่ผลการดำเนินงานที่คาดหวังได้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัยสรุปได้ว่า บริษัทที่เสนอขายหลักทรัพย์ในช่วงระยะเวลาก่อนปีที่เสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชนมีการจัดการกำไรผ่านรายการคงค้างของหลักทรัพย์ โดยที่บริษัทอาจดำเนินการจัดการกำไรเพื่อให้ดึงดูดใจผู้ใช้งบการเงินก่อนที่จะยื่นเสนอขายหลักทรัพย์ครั้งแรกต่อสาธารณชน ดังนั้นในส่วนของกลุ่มผู้ใช้งบการเงินควรให้ความระมัดระวังในการนำข้อมูลทางการเงินของงบการเงินให้มากขึ้น ซึ่งอาจจะอาศัยตัวแบบการจัดการกำไร Modified Jones Model เข้ามาช่วยในการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติมทดสอบให้เห็นถึงรายการคงค้างที่ไม่ควรเกิดขึ้นผ่านการจัดการตัวเลขทางบัญชี โดยผ่านวิธีการตั้งประมาณการทางบัญชี

(Cookie Jar Reserve Techniques) ผ่านวิธีการประมาณการผลขาดทุนยอดใหญ่ในคราวเดียว (Big Bath) ผ่านการซื้อธุรกิจ (Big Bet on the Future) การมีทางเลือกในด้านแนวปฏิบัติสำหรับวิธีการบันทึกบัญชี (Accounting Method Choice) และการตกแต่งตัวเลขกำไร ด้วยการบันทึกจำนวนเงินที่ไม่มีมูลค่าที่เป็นนัยสำคัญ ให้เป็นกำไรตามที่ต้องการ เพื่อให้ได้ตัวเลขผลการดำเนินงานและรายงานทางการเงินเป็นไปในแนวทางที่ฝ่ายบริหารของกิจการกำหนดไว้ ในการวิจัยครั้งต่อไปเพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินมากขึ้นควรศึกษาหาปัจจัยอื่นที่อาจมีแนวโน้มว่าจะความสัมพันธ์กับการจัดการกำไรมาทำการทดสอบ เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินได้นำผลงานวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลและประโยชน์ในการวิเคราะห์และระมัดระวังก่อนที่จะลงทุนได้มากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กอบชัย ชิดเชื้อสกุลชน. 2549. "ความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงในระดับรายการคงค้างที่ขึ้นกับดุลยพินิจของผู้บริหารและการเปลี่ยนแปลงในระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาบัญชี บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กัลยา วาณิชย์ปัญญา. 2555. **การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พรทิศา ขาวสอาด. 2555. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับระดับการจัดการกำไร : กรณีศึกษาบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. **วารสารวิชาการ ศรีปทุม ขลบุรี**, 9(2): 29-34.

พิมพ์ชนก ตันติธนา. 2554. "การจัดการกำไรผ่านรายการพึงรับพึงจ่ายของบริษัทที่เสนอขายหุ้นใหม่แก่สาธารณชนเป็นครั้งแรกในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาบัญชี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ปาริชาติ มณีมัยและศันสนีย์ ศรีวีระเดชไพศาล. 2552. การจัดการกำไรของธุรกิจที่ประสบปัญหาทางการเงินซึ่งอยู่ระหว่างการเจรจาเพื่อการปรับโครงสร้างหนี้. **วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย**, 29(4): 1-21.

พรธรรณิภา ครุวรรณพัฒน์. 2548. "ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรายการคงค้างกับกำไรและผลตอบแทนของหุ้นในอนาคต." วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาบัญชี บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วรศักดิ์ ทูมมานนท์. 2543. **คุณรู้จัก Creative accounting และคุณภาพกำไรแล้วหรือยัง?**. กรุงเทพฯ: ไอออนิคอินเตอร์เทรตรีซอสเซส.

Aharony, J. and Chan-Jane/Loeb, M. 1993. Initial Public Offerings, Accounting Choices, and Earning Management. **Contemporary Accounting Research**, 10: 61-81.

Bartov, E. 1996. How naive is the stock markets use of earnings information?. **Journal of Accounting and Economics**, 21: 319-337.

Dechow, P, Sloan, R., and Sweeney, A. 1995. **Detecting Earnings Management**. **The Accounting Review**, 70: 193-225.

Jone, J. 1991. Earnings Management During Import Relief Investigations. **Journal of Accounting Research**, 29: 193-228.

Healy, P.M., and Wahlen, J.M. 1999. A Review of Earnings Management Literature and Its Implication for Standard Setting. **Accounting Horizons**, 13(14): 365-385.

DuCharme,L.L.,Malatesta,P.H., and Sefcik,S.E. 2000. Earning Management : IPO Valuation and Subsequent Performance. **Journal of Accounting, Auditing & Finance**, 16(4): 369-396.

Shen, Z. Coakley, J. and Instefjord,N. 2014. Earnings management and IPO anomalies in China. **Review of Quantitative Finance and Accounting**, 42 (1): 69.

>> **สุภาพร แซ่ม้าชัย**

จบการศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และระดับปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต การบัญชี-เอกการสอบบัญชี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ

ปัจจุบันดำรงตำแหน่งอาจารย์ประจำ คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม